

Doias Datter.

af Henry Greville.

Paa dansk ved P. S.

(Fattet fra No. 49.)

Endnu havde hun ikke hørt paa nogen menneskelig Vord...

Denne her begynder at blive ubehageligt! tænkte Agnes...

Langt om længe, Klodden kunde vel være henimod fire...

— Du holdt ikke Kro, sagde en gammel vranten Bønde...

— Du holder ikke Kro, sagde en gammel vranten Bønde...

Hvor var den jehelvidde Agnes fra fordums Dage...

— Du gaar til Sankt Sergius? spurgte den gamle...

— Ja, til Gods, og jeg er forfærdelig sulten...

— Hvorfor har du ikke sagt det straks? Sæt dig, min...

Det varede ikke længe, før der stod en Dallerken...

— Du Agnes holdt op med at spise, spurgte Konen...

— En lille Vid endnu! Spis bare det. Vi er ikke...

— Tak, Moerlil, svarede Agnes. Jeg er nu mæt...

— Du er tilfreds? spurgte Agnes med en Aet from...

— Ja vist! Hvorfor skulde jeg ikke være det? Man...

— Na ja; der kommer en Gang imellem en Bispe...

— Den unge Pige var bleven meget tankefuld. Hun...

— Lille Fader, sagde hun, jeg tænker dig for din...

— Men kun et lille, et til tre Kopeker...

— Ja vel, et lille. Og herhos vil jeg bede til, at...

— Førlighed? Al, slikt tænker man ikke paa! Kun...

— Men man et lille, et til tre Kopeker...

— Ja vel, et lille. Og herhos vil jeg bede til, at...

— Førlighed? Al, slikt tænker man ikke paa! Kun...

— Men man et lille, et til tre Kopeker...

— Ja vel, et lille. Og herhos vil jeg bede til, at...

— Førlighed? Al, slikt tænker man ikke paa! Kun...

— Men man et lille, et til tre Kopeker...

— Ja vel, et lille. Og herhos vil jeg bede til, at...

— Førlighed? Al, slikt tænker man ikke paa! Kun...

— Men man et lille, et til tre Kopeker...

— Ja vel, et lille. Og herhos vil jeg bede til, at...

— Førlighed? Al, slikt tænker man ikke paa! Kun...

— Men man et lille, et til tre Kopeker...

du har givet mig legemlig Kængelse og din Mand aandelig...

— Vor-Herre være med dig! svarede Bønden...

— Du har Ret — jeg skal aldrig glemme din Lære!

Hun gik nu videre med friske Kræfter. Hun var betag...

At kunne forstaa at nøjes med saa lidt! O, hvor jeg...

Det lattede mod Aften, Agnes var endnu bestandig un...

Hun var dødtæt; hun var nær ved at sætne om og...

— Naa, mit Barn, spurgte Faderen med et rort Smil...

— De er meget, meget borte, Fader; men jeg har i...

Efter at Vera og Kola havde tynget og omfavnet Søster...

— Det var meget simpelt! svarede den unge Mand...

— De har taget mig ind, at Agnes nødvendigvis maatte...

— Ja, begribeligvis, bemærkede Plato tørt, medens...

— Og saa lagde jeg min Hjerne dygtig i Bled. Om...

— Naa, Bladsen foran Kirken, i det Tjeblik, da Agnes...

— Hvor vilde Du da hen? fattede Vera. Bispebig ikke...

Agnes blev biftsende rød. — Nej, sagde hun ærlig...

— Det passer udmærket, raabte Kola. I Morgen Af...

— Ved os glæde os over, at alt nu er godt igen, og...

Næste Dag indtraf Peter Murief og hans Husfru i...

— Naa Færen Niece, bemærkede Peter, da han saa...

— Ja, Dattel, men fra blodige Oksfestegier!

— Is gaves der vel ikke i Livstøven? spurgte General...

— Det fik endda være, svarede Agnes, thi saa god, som...

— I Serbelesher, naar du har sluttet Ilden forinden...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

De skal ikke være bange, saa snart jeg har bragt Dem hjem...

— Emil? vil De aldrig kunne tilgive mig? hvistede...

— Jeg tilgive Dem! Al efkede! ...

Og med Fare for at blive udlet sank han ned paa Kna...

— Min kjære Husfru, sagde han alvorlig, Barnet ven...

— Døren gik op, Agnes traadte ind, Fader og Moder ven...

— Naa, mit Barn, spurgte Faderen med et rort Smil...

— De er meget, meget borte, Fader; men jeg har i...

Efter at Vera og Kola havde tynget og omfavnet Søster...

— Det var meget simpelt! svarede den unge Mand...

— De har taget mig ind, at Agnes nødvendigvis maatte...

— Ja, begribeligvis, bemærkede Plato tørt, medens...

— Og saa lagde jeg min Hjerne dygtig i Bled. Om...

— Naa, Bladsen foran Kirken, i det Tjeblik, da Agnes...

— Hvor vilde Du da hen? fattede Vera. Bispebig ikke...

Agnes blev biftsende rød. — Nej, sagde hun ærlig...

— Det passer udmærket, raabte Kola. I Morgen Af...

— Ved os glæde os over, at alt nu er godt igen, og...

Næste Dag indtraf Peter Murief og hans Husfru i...

— Naa Færen Niece, bemærkede Peter, da han saa...

— Ja, Dattel, men fra blodige Oksfestegier!

— Is gaves der vel ikke i Livstøven? spurgte General...

— Det fik endda være, svarede Agnes, thi saa god, som...

— I Serbelesher, naar du har sluttet Ilden forinden...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

aldrig fortalt os, hvad der er hænder dig hos Barulovne...

— Na, det er en elskovrdig Omstrøning af Sættin...

— Meget rigtig bemærket. Var den hadertlige Familie...

— Fader, Moder, en Son og en Datter!

— En voksen Son? fattede Onkel Peter og blinkede...

— Ja, lille Onkel.

— Førelset i dig?

— Ja, lille Onkel, og Agnes lo højt ved Tanken om...

— Du har gjort ham uheldig?

— Al! Det har han selv besørget; jeg var meget usky...

— Naa altsaa, han gjorde Hæbenen til dig!

— Ja, lille Onkel.

— Naa, hvad skete saa til syvende og sidst?

Agnes satte et meget højtideligt Ansigt op og saa hurtig...

— Na, le ikke min Herre! raabte hun, De skal se, Sa...

— Du har vel ikke myrdet ham? spurgte Vera spødt...

— Nej, sagde Agnes, men han højede sig over mig...

— For at kysse dig? forsikrede Peter og vinkede sig om...

— Ja, og saa ...

— Zal ud, Dofias Datter, tal ud!

— Saa gav jeg ham en paa Tret, sagde Agnes rolig...

— Traditionelt Familjetræk! jublede Peter og lo, som...

Alle ved Bordet, endog saa Plato, istemmede Munter...

— I det Tjeblik, man vilde begive sig til Kirken, bragte...

— Paffen indeholdt et i Cypressetra smittet Billede af...

— Hvor kan det komme fra? spurgte Vera, som det...

— Jeg ved det ikke selv, sagde Agnes tankefuld. Og...

— Jeg kan slet ikke forstaa, stemte Dofia i med, hv...

— Vieslen blev fulddyrdet i den beklædte Landsbykirke...

— Det var ingen Demerit efter nogle glædelige Talemaader...

— Det var egentlig net af Emil, at han søgte efter...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...

— Jeg ved det nok, sagde Agnes ydmyg. O, Marie...

— Næste Sommer skal Deres Duffe blive opfyldt, sag...